

iana, mám pre teba malé prekvapenie,“ povedala Faye.

„ V Dianiných smaragdových očiach lemovaných hustými mihalnicami, čiernymi ako uhol, sa už leskli slzy. Stále sa ešte nespamätala zo šoku, ktorý dnes v noci zažila, a uprene hľadela na Faye s napätou tvárou.

To bol však len začiatok.

Teraz, keď sa to už konečne malo stať, cítila Cassie zvláštny pocit slobody. Už žiadne skrývanie, žiadne klamstvá a vyhýbanie sa. Jej nočná mora sa konečne stávala skutočnou.

„Zrejme som ti to mala povedať skôr, no nechcela som ťa *rozrušiť*,“ povedala Faye. Jej oči zlato blčali divokým vnútorným ohňom.

Adam, ktorý nebol hlúpy, sa letmo pozrel na Cassie, potom na Faye a očividne prišiel k rýchlemu, zdrvivému záveru. Pohotovo zovrel v dlani Dianin lakeť.

„Nech už je to čokoľvek, počká to,“ povedal. „Cassie by mala ísť za svojou mamou a...“

„Nie, *nepočká* to, Adam Conant,“ prerušila ho Faye. „Nastal čas, aby Diana zistila, čo za ľudia to má okolo seba.“ Faye sa opäť otočila na Dianu. Jej bledá pokožka žiarila uprostred vlasov čiernych ako poľnoc. „Ľudí, ktorých si si *zvolila*,“ povedala svojej sesternici. „Tvoja najdrahšia priateľka – a *on*. Bezúhonný rytier Adam. Chceš vedieť

dôvod, prečo si sa nestala vodcom? Chceš vedieť, aká si v skutočnosti naivná?“

Všetci sa teraz presúvali bližšie a hľadeli v nemom úžase. Cassie v ich tvárach čítala rôzne stupne zmätku a podozrenia. Mesiac v splne, ktorý svietil zo západu, bol taký jasný, že vrhal tieň a osvetľoval každý detail scény tohto divadla.

Cassie sa pozrela na každého z nich: drsnú Deborah, krásnu Suzan, ktorej dokonalú tvár hyzdilo zmätené zamračenie, pokojnú Melanie a uhladenú drobnú Laurel. Nevynehala ani Douga a Chrisa Hendersonovcov, divoké dvojčičky, ktorí stáli vedľa nejasnej postavy Seana, a ľadovo krásneho Nicka, ktorý stál za nimi.

Napokon sa pozrela na Adama.

Stále držal Dianinu ruku, no jeho hrdá, uhrančivá tvár bola teraz napätá a tichá. Jeho oči sa stretli s pohľadom Cassie a na chvíľku medzi nimi preskočilo čosi ako pochopenie. Cassie zahanbene odvrátila zrak. Nemala žiadne právo spoliehať sa na jeho silu. Celý Kruh mal teraz spoznať jej pravú tvár.

„Neustále som dúfala, že sa zachovajú správne a ovládnú sa,“ povedala Faye. „Pre ich vlastné dobro, ak už nie pre tvoje. No očividne...“

„Faye, o čom to vlastne hovoríš?“ skočila jej do reči Diana.

„O Cassie a Adamovi, samozrejme,“ povedala Faye a pomaly naširoko otvorila svoje zlaté oči. „O tom, ako sa stýkali za tvojím chrbtom.“

Tie slová boli ako kamene, ktoré rozčerili pokojnú vodnú hladinu. Dlhú chvíľu bolo úplné ticho, potom Doug Henderson prudko zaklonil hlavu a zasmial sa.

„Jasné, a moja mama je gogo tanečnica,“ povedal posmešne.

„A Matka Tereza je upírka,“ povedal Chris.

„No tak, Faye,“ povedala Laurel ostro. „Nebud' taká smiešna.“

Faye sa usmiala.

„Nezazlievam vám, že mi neveríte,“ povedala. „Aj ja som bola v šoku. Ale pochopte, začalo sa to ešte skôr, ako Cassie prišla do Nového Salemu. Už keď sa s Adamom stretla na myse Cape Cod.“

Ticho, ktoré nastalo teraz, bolo už iné. Cassie videla, ako Laurel venovala krátky pohľad Melanie. Všetci vedeli, že Cassie minulé leto strávila pár týždňov na Cape Code. A všetci vedeli, že aj Adam bol v tej oblasti a hľadal tam Prvonástroje. Cassie videla, ako v zmätených tvárach okolo nej začína svitať.

„Všetko sa to začalo tam na pláži,“ pokračovala Faye. Očividne si svoj výstup užívala, tak ako si to užívala vždy, keď bola centrom pozornosti. Vyzerala sexi a autoritatívne, keď si oblizla pery a hovorila svojim hrdelným hlasom pred celou skupinou, hoci jej slová boli určené Diane. „Myslím, že to bola láska na prvý pohľad – teda, aspoň sa nevedeli jeden druhého nabažiť. Keď sem Cassie prišla, napísala dokonca o tom aj básničku. Ako to bolo?“ Faye naklonila hlavu do strany a začala recitovať:

*Noc čo noc sa mi do snov vkradne,
ten, kto vo mne bozkom túžbu prebudil.
Len hodinu sme boli spolu, viac nie,
vtedy zmenil mi svet v oheň, plameň, dym.*

„To je pravda, to je jej báseň,“ potvrdila Suzan. „Ja si to pamätám. Chytili sme ju v starej budove vedeckých predmetov a nechcela, aby sme ju čítali.“

Deborah prikyvovala a jej drobná tvár bola zvráštená v zamračení. „Aj ja si to pamätám.“

„Možno si spomeniete aj na ich čudné správanie na Cassiinom zasvätení,“ povedala Faye. „A na to, ako sa Raj s Cassie rýchlo spriatelil, vždy na ňu hneď skákal, oblizoval ju a tak. Nuž, vysvetlenie je naozaj veľmi prosté – stretli sa už predsa predtým. Samozrejme, nechceli, aby o tom ktokoľvek z *nás* vedel. Snažili sa to skrývať. Napokon ich však pristihli. Bolo to v tú noc, keď sme prvýkrát použili tú krištáľovú lebku v Dianinej garáži – Adam odprevádzal Cassie domov, zrejme. Zaujímalo by ma, ako si *toto* zariadili.“

Teraz boli so zmäteným výrazom na rade Laurel a Melanie. Očividne si pamätali na noc prvého ceremonálu s lebkou, keď Diana požiadala Adama, aby odprevadil Cassie domov, a Adam po krátkom váhaní súhlasil.

„Mysleli si, že sú na tom útese sami – no čiesi oči ich sledovali. Dva drobné páry očí, dvaja moji maličkí kamaráti...“ Faye si lenivo prešla po prstoch svojimi dlhými nechťami so šarlátovými špičkami, akoby niečo hladila. Cassie všetko pochopila v jednom krátkom záblesku mysle.

Tie *mačatá*. Tie prekliate malé upírske mačatá, ktoré žili nadivoko u Faye v spálni. Tým chcela Faye povedať, že tie *mačatá* sú jej špióni? Že s nimi dokáže komunikovať?

Cassie pocítila vnútorné zimomriavky, keď sa pozerala na to temne krásne dievča a vycítila čosi neznáme a smrtonosné za jej zastretými zlatými očami. Po celý čas

dumala nad tým, koho Faye myslela pod tými jej „kamarátmi“, ktorí všeličo vidia a hlásia jej to. Toto by jej však nikdy nenapadlo. Faye sa usmiala spokojným, mačacím úsmevom a kývla hlavou smerom k nej.

„Mám veľa tajomstiev,“ povedala zoči-voči Cassie. „Toto je len jedno z nich. Tak či onak,“ obrátila sa k zvyšku skupiny, „to bola tá noc, keď ich prichytili. Oni sa, nuž, bozkávali. To som povedala slušne. Bol to ten druh bozkov, ktorý spôsobuje spontánne vzplanutie. Zrejme už viac nedokázali odolávať tým zmyselným vášňam.“ Povzdychla si.

Diana sa teraz pozerala na Adama a čakala, ako to Faye vyvráti. Adam však zatínal zuby a hľadel rovno pred seba na Faye.

Dianine pery sa oddelili, keď vdýchla trocha vzduchu.

„A obávam sa, že to nebol jediný prípad,“ pokračovala Faye, skúmajúc svoje nechty s výrazom nevinnej ľútosťi. „Odvtedy to robili stále, kradli si chvíľky pre seba, keď si sa nepozerala, Diana. Ako na plese na Deň absolventov – aká škoda, že si tam nebola. Začali sa bozkávať rovno uprostred parketu. Myslím, že potom si mohli niekde nájsť väčšie súkromie...“

„To nie je pravda,“ vykričla Cassie, no len čo to vyslovila, uvedomila si, že tým vyslovene potvrdzuje, že všetko ostatné, čo Faye povedala, *bola* pravda.

Všetci sa teraz pozerali na Cassie a nebolo už počuť žiadne posmešky od bratov Hendersonovcov. V ich zošikmených očiach bol sústredený a napätý pohľad.

„*Chcela* som ti to povedať,“ povedala Faye Diane, „no Cassie ma prosila, aby som mlčala. Až hystericky plakala a skuhrala – povedala, že ak by si sa to dozvedala, bola

by to jej *smrť*. Povedala, že urobí čokoľvek. A vtedy,“ povzdychla si Faye a zahľadela sa do diaľky, „sa ponúkla, že mi zoženie tú lebku.“

„Čože?“ povedal Nick a v jeho obyčajne nepreniknuteľnej tvári sa zračila nevieru.

„Áno.“ Faye opäť sklopila zrak na svoje nechty, no nevedela potlačiť úsmev, ktorý jej stále zdvíhal kútiky úst. „Vedela, že chcem lebku preskúmať, a povedala, že mi ju zoženie, ak nič neprezradím. Nuž, čo som mala robiť? Správala sa ako šialenec. Nemala som to *srdce* jej prosbu odmietnuť.“

Cassie si zahryzla do hornej pery. Chcela kričať, namietat', že to tak nebolo... Na čo by to však bolo dobré?

Teraz hovorila Melanie. „A zrejme si nemala to srdce odmietnuť ani tú lebku,“ povedala smerom k Faye a v jej sivých očiach bolo opovrhnutie.

„Nuž...“ Faye sa pohrdavo usmiala. „Povedzme to takto – takú šancu som nemohla prepásť.“

„To nie je smiešne,“ vykrikla Laurel. Vyzerala byť v šoku. „Stále tomu neverím...“

„Odkiaľ potom podľa teba dnes v noci vedela, kde je lebka zakopaná?“ povedala Faye pokojne. „Prespala u teba, Diana, v tú noc, keď sme stopovali tú energiu na cintorín. Sliedila ti po dome a z tvojej Knihy tieňov sa dozvedela, kde je tá lebka zahrabaná – najskôr sa však pozrela do tvojho orechového sekretára, od ktorého ti ukradla kľúč.“ Zlaté oči Faye žiarili škodoradostným víťazstvom – už to viac nedokázala skrývať.

A nik iný zo skupiny už nemohol viac popierať pravdivosť jej slov. Cassie naozaj vedela, kde je lebka zahrabaná. Z toho sa nedalo nijak vykrútiť. Cassie videla ten

prerod v jednej tvári za druhou: pochybovanie nahradilo zlovestné obviňovanie.

Je to ako v *Šarlátovom písme*, pomyslela si Cassie zdesene, keď ustúpila pred pohľadmi, ktoré boli všetky upreté na ňu. To by už mohla pokojne stáť na pranieri s písmenom A pripnutým na hrudi. Nevedela, čo robiť, a tak sa narovnala, pričom sa snažila zdvihnúť bradu a nútila sa pohľadom skupiny čeliť. Nerozplačiem sa, hovorila si. Neodvrátim zrak.

Vtom uvidela Dianinu tvár. Jej výraz bol viac ako len šokovaný. Zdalo sa, že je celkom paralyzovaná – jej oči boli naširoko otvorené, jej pohľad prázdny a zdrvený.

„Prisahala lojálnosť a vernosť Kruhu a že nikdy neublíži nikomu v ňom,“ hovorila Faye chrapľavo. „Ale klamala. Myslím, že nič prekvapivé, ak vezmeme do úvahy, že je spolovice cudzinka. Už to však podľa mňa trvalo pridlho – mali s Adamom dosť času užiť si. Takže už vieš pravdu. A teraz,“ dokončila Faye a po zdrvených členoch Kruhu, najmä po jej mŕtvolne zmeravenej sesternici, prešla pohľadom, v ktorom sa zračilo hlboké uspokojenie, „by sme už radšej mali ísť domov. Bola to dlhá noc.“ Lenivo a so slabým úsmevom sa začala zberať na odchod.

„Nie.“ Bolo to len jediné slovo, no zastavilo Faye a pohľady ostatných nasmerovalo na Adama.

Ten pohľad v jeho modrosivých očiach Cassie ešte nikdy predtým nevidela – akoby mu v nich šľahali strieborné blesky. Pohlol sa vpred svojím zvyčajným ľahkým krokom. Spôsob, akým schytil Faye za ruku, nebol násilný, no jeho stisk musel byť železný – to Cassie dokázala rozpoznať, pretože Faye sa z neho nevedela vyslobodiť. Len sa urazene a prekvapene pozerala dolu na svoje prsty.

„Povedala si si svoje,“ povedal jej Adam. Hovoril opatrne, potichu, no slová mu padali z úst ako úlomky dobie-
la rozžeravenej ocele. „Teraz je rad na mne. A vy všetci,“
prudko sa otočil na skupinu a pohľadom ich pripútaval
k zemi, „si ma vypočujete.“